

[Nielsen-Man.]

Forholdene derude i Øjeblikket er uholdbare, der skal ske noget, og jeg tør ikke vente, at der i en overskuelig Fremtid vil kunne skabes et politisk Flertal for den Løsning, jeg helst saa. Derfor vil jeg være med til at gennemføre dette Lovforslag, skønt jeg har en Række Betæneligheder, men jeg vil gerne pege paa, at saadan som Projektet er udarbejdet med en Gennemsejlingsssluse og en Gennemstrømningssluse, vil der sikkert bl. a. fra Fiskernes Side komme Ønske frem om at faa denne Gennemstrømningssluse lavet endnu større for at holde Saltholdigheden i Fjorden saa højt som muligt. Jeg vil gerne bede Ministeren være opmærksom paa, at hvis man imødekommer saadanne Ønsker, saa gaar man lige saa decideret imod de Landbrugsinteresser, der ønsker mindst mulig Gennemstrømningssluse, men som altsaa har bøjet sig for de politiske Muligheder.

Jeg vil sluttelig føje til, ikke fordi jeg mener, at Hanstholm Havn hører sammen med Thyborønsagen — jeg er med i Flertalsindstillingen, der siger, at det er et Projekt for sig —, men fordi Spørgsmaalet er fremdraget her og ogsaa nævnt i Betænkningen, at naar nu den højtærede Minister sammen med Folketingets Finansudvalg kommer op for at se paa Hanstholm, saa haaber jeg, at man er opmærksom paa, at det, der her forhandles om, Thyborønprojektet, er kun en rent midlertidig Foranstaltning. Jeg tror, at vi er nødt til at gøre os klart, at Fiskernes Interesser paa Vestkysten gaar videre end til Thyborøn, og jeg vil bede Ministeren om at gøre, hvad han kan for, at Hanstholm Havn bliver bygget færdig, saa at den staa som Bastion og Tilflugtshavn, naar Thyborøn er oplugt af Havet.

Da vi var oppe i Thyborøn for at se paa Forholdene der, blev det mig fortalt, at der findes nulevende Folk deroppe, som, naar de omtaler deres Barndomstid, peger ud over Havet, en hel Mil ud, og siger: der er jeg født. Saadan æder Havet. Jeg tror ikke, at man i en overskuelig Fremtid kan bevare Thyborøn og Tangerne, som de er nu. Dertil kommer, at Thyborøn Havn jo ikke er tilstrækkelig til de mange Fiskerfartøjer, som lægger ind i Havnen. Der er Brug for Hanstholm Havn ogsaa, hvortil kommer, at Egnen deroppe ogsaa har et vist Krav paa en Udfaldsport ud mod den store Verden. Jeg beder altsaa Ministeren tænke venligt paa Hanstholm Havns Færdiggørelse.

I øvrigt kan jeg i Lighed med Udvalgs-

flertallets øvrige Medlemmer, som Forholdene ligger, anbefale, at Lovforslaget gennemføres.

Ministeren for offentlige Arbejder (Elgaard): Jeg vil gerne takke Udvalgets ærede Medlemmer for det Arbejde, der er gjort for denne store Sag i Landstingsudvalget. Jeg kan godt føje til, at jeg ved denne Sags Behandling er meget tilfreds med, at vi har et Tokammersystem, idet jeg mener, at under det Arbejde, der er gjort i Landstingsudvalget, er Forhold i Forbindelse med denne Sag blevet mere belyst og nærmere uddybet, end de var, da Lovforslaget kom herover fra det andet høje Ting.

Det er rigtigt, som det allerede er nævnt her i Dag, at Lovforslaget er vedtaget i Folketinget med et meget stort Flertal, jeg tror, det var 106 Stemmer for og ingen imod. Det eneste Parti, der som Parti ikke stemte for Forslaget, var det kommunistiske Parti, og dets Ordfører sagde, at naar de ikke stemte imod, saa var det, fordi de erkendte, at der maatte laves noget, og naar de da ikke havde kunnet opnaa det, de helst ønskede, saa vilde de ikke ved deres Afstemning modsætte sig, at det her foreslaaede blev gennemført.

Nu er der stærkere her i dette høje Ting end i det andet Ting kommet Betragtninger frem vedrørende Bekosteligheden. Jeg vil gerne herom paa nuværende Tidspunkt sige, at man maa jo vurdere Bekosteligheden — det er jo hovedsagelig i dette Tilfælde Anlægs kapitalen, der er Tale om — ud fra den Opgave, der foreligger til Løsning, og selv om det ikke var nødvendigt, saa kunde jeg godt mene, at det var rigtigt at minde det høje Ting om, at indtil 1938 havde man anvendt over 40 Mill. Kr. paa Sikring af just denne Kyst og siden 1938 omkring 13 Mill. Kr.; der er altsaa anvendt mellem 50 og 60 Millioner for at opretholde en Tilstand, alle i Dag erkender er uholdbar. Mon det da ikke kunde vinde almindelig Forstaaelse, at det, hvis man ved en noget større Udgift een Gang for alle kunde stabilisere denne Danmarks vanskeligste Kyst, vilde være en fornuftig Handling?

Der er ogsaa her i Dag, som ved mange andre Lejligheder, talt om andre Havnespørgsmaal paa Danmarks vanskeligste Kyst, og jeg vil gerne sige, særlig til det ærede Medlem Hr. M. C. Korsgaard, at jeg synes saa sandt ikke, at de Repræsentanter, denne Egn har haft i Danmarks Rigsdag gennem en lang Aarrække, kan føle sig særlig tilfredse med det Arbejde, der er gjort indtil denne Dag. Thi hvordan er Stillingen? Naar